

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-05-27
Besvaras senast
2020-06-03 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:1425 Ädelreformen

År 1992 genomfördes en omfattande reformering av vården och omsorgen om äldre. Utgångspunkten för reformen var en helhetssyn på människans behov, både de sociala och de medicinska. Detta innebar att kommunen fick ett samlat ansvar för långvarig service, vård och omsorg för äldre samtidigt som institutionstänket övergavs och ersattes av tanken på rätten till en egen bostad. Tanket genomsyrade också planeringen av särskilda bostäder som utformades som egna lägenheter med exempelvis möjlighet till egen matlagning och därtill gemensamma samlingsutrymmen för social samvaro. Om den äldre behöver både vård och omsorg är det kommunen som ansvarar för att detta tillgodoses. Dock har inte kommunen egna läkare; dessa arbetar under regionens ansvar.

Utvärderingar pekar på att samordningsproblem mellan de olika huvudmännens ansvarsområden fortfarande finns. När reformen genomdrevs tappades också viktig medicinsk kompetens. Kommunens rekryteringar av kompetent personal blev problematisk och resulterar ofta i att människor som saknar adekvat utbildning rekryteras i så kallade timanställningar. Bristen på kompetent personal inom äldreomsorgen gör också att tillgången till medicinsk utrustning kan vara begränsad.

Med anledning av det anförda vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Är ministern nöjd med ädelreformens resultat, eller anser ministern att äldreomsorgen och äldre vården behöver ett nytt omtag?

.....

Ann-Christine From Utterstedt (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren